

N.E. MANITAKΗΣ

Διευθυντής

ΠΑΡΟΝΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Παιρσιῶς καὶ Γερανίου, ἀριθ. 30.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ	ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	ΕΚΑΣΤΟΣ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
Ἐν Ἀθήναις ἔτησίᾳ δρ. ν. 8	Κάρμεν καὶ Ἀναῖς, μυθιστόρημα Ponson du Terrail, μετὰ εἰκόνας, μετὰφρ. Ε. Σχινᾶ. — Οἱ δύο καλλιτέχναι, διήγημα, ὑπὸ Λάμπρου Ἐνυάλη. — Ε. Κοντογόνης, ὑπὸ Ν. Ζαννουβίου. — Ποίησις. Κολάσιος Δάντου μετὰφρ. Π. Βεργωτῆ. — Ἀναμνήσεις, ποίημα Γ. Στρατήγη. — Ποικίλα. Δύο αἰνίγματα. — Ἀγνίμα. — Γνωστοποιήσεις.	Ἐν Ἀθήναις..... Διπτ. 10
Ἐξωτερικῶς ἔτησίᾳ δρ. ν. 5		Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις..... " 15
Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἔτησίᾳ δρ. ν. 10		Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ..... " 25
Ἐξωτερικῶς ἔτησίᾳ δρ. ν. 6		Φύλλα προηγουμένα διπτ. 50
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἔτησίᾳ δρ. ν. 15		

— Δάδετε γραφίδα, προσέθετο οὗτος. — Σελίς 84, στήλη 1.

KARMEN ΚΑΙ ΑΝΑΪΣ

PONSON DU TERRAIL

X

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ. — Συνέχεια.

Ὅτε ἐσήμανεν ἡ τετάρτη πρωΐνῃ ὥρα ὁ Φρανσῆς κατεγίνετο εἰσέτι ὑπολογίζων τὴν ζημίαν καὶ ζητῶν μέσον νὰ ἐλαττώσῃ αὐτήν.

Διὰ καὶ ἀπῆλθε τοῦ ἐργοστασίου λίαν περίφροντις.

Ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ αὐτοῦ αἱ ὑπόνοιαι, περὶ ὧν τοσοῦτον εὐφραδῶς ὠμίλησεν ὁ φίλος του, ὁ δραματικὸς συγγραφεύς,

τῷ ἐπανῆλθον καὶ ἐδέσποσαν τοῦ πνεύματός του.

Τρέμων εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς συζύγου του πρὶν μεταβῆ εἰς τὰ δωμάτιά του.

Ἡ κυρία δὲ Φλάρ ἐκοιμάτο ὕπνον εἰρηνικόν, ἀμέριμνον... Ὁ ὕπνος αὐτὸς ἐπανεφέρει τὴν αἰθρίαν ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ Φρανσῆ καὶ ὁ Φρανσῆς, ἀπαξ ἔτι, ὠμολόγησεν ἐν ἑαυτῷ, ὅτι ἦτο τρελός!

Ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον, ἐπανελθὼν εἰς τὸ ἐργοστάσιον καὶ εὐρισκόμενος μακρὰν τῆς συζύγου του καὶ τοῦ μαρκησίου, κατελήφθη καὶ αὐθις ὑπὸ τοῦ βέγγους ὅπερ ἤδη εἶχε καταλάβει αὐτὸν τὴν προτεραίαν καὶ ἡ ὑπόνοια ὡς ἀριστα εἶχεν εἰπεῖ ὁ Χριστιάν, ἤρξατο

νὰ μεγαλύνεται, ν' αὐξάνη... συσφίγγουσα ἐποδύνως καὶ μικρὸν κατὰ μικρὸν τὴν καρδίαν του.

Κατὰ τὸ δεῖπνον τὰ βλέμματά του ἐπλανῶντο λαθραίως ἀπὸ τοῦ μαρκησίου ἐπὶ τῆς συζύγου του καὶ ἀπὸ τῆς συζύγου του ἐπὶ τοῦ μαρκησίου.

Οὐδεὶς αὐτῶν, τοσοῦτον ἡ ἀσφάλειά των ἦτο μεγάλη, προσέσχε τὸν νοῦν. Οἱ ἄλλοι συνδαιτημόνες ἀπὸ τοῦ γηραιοῦ Φλάρ, τοσοῦτον ὀξυδερκοὺς καίτοι μοναφθάλμου, μέχρι τοῦ Ἰακώβου Νικου, τοῦ ἐρευνῶντος πάντα τὰ πρόσωπα, δὲν παρετήρησαν οὐδ' αὐτοὶ τὴν σιωπηρὰν αὐτὴν ἐρευναν. Μόνῃ ἡ Κάρμεν κατέλαβε φλογερὸν βλέμμα, ἐξακοντισθὲν ἀπὸ τῶν βλεφαρίδων τοῦ ἀδελφοῦ τῆς καὶ συνοφρύωσιν συμπτύξ